

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/195/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114212751
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114212751.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, p r o t i žalovanému: M. W., N.. XX.X.XXXX, A. W., W. C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie Slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42264154, zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 912,80 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 118,98 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ostatní účastníci **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 5.5.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 912,80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 28.3.2012 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 29.1.2010, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1493,73 Eur, ktorý mal uhradiť v 30 mesačných splátkach po 91,28 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok, preto žalobca úver zosplatnil, pričom doposiaľ žalovaný uhradil sumu 1825,60 Eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, aj keď žaloba mu bola doručená 12.11.2014.

Vedľajší účastník na strane žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Vyslovil názor, že oznámením o zosplatnení úveru ku dňu 28.3.2012 sa zmluva o úvere zrušila od začiatku. Poukázal tiež na neprimeraný vysoký zmluvný úrok 67,53%, ktorý viac ako päťnásobne prevyšuje priemerný úrok spotrebiteľských úverov zverejnený NBS pre prvý štvrtrok 2010 vo výške 12,71%. Dohodnutá výška úrokov je preto v rozpore s dobrými mravmi a v tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012. Keďže žalobca poskytol úver vo výške 1493,73 Eur, pričom žalovaný uhradil viac, žaloba je nedôvodná.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie vyjadrením vedľajšieho účastníka, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300025776, oznámením veriteľa o schválení úveru, kartou klienta, listom o zosplatnení zo dňa 6.3.2012 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 29.1.2010 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8300025776. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný dňa 28.1.2010 s vyplnením údajov v bode 5. Uvádza sa v ňom, že dlžník požaduje úver 1.493,73 Eur, ktorý splatí 30 splátkami mesačne po 91,28 Eur. RPMN mala byť 68,83 % a ročná úroková sadzba bola v tej istej hodnote. Ďalšia časť sa týkala revolvingu, avšak v danom prípade k realizáciu revolvingu nedošlo.

Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde však je uvedená iná hodnota RPMN a to konkrétne 63,70%. Žalobca túto zmluvu podpísal dňa 29.1.2010. V ten istý deň zaslal žalovanému ja oznámenie o schválení úveru v súlade s kolónkou 6 formulára zmluvy. Zo spisu nie je zrejmé, či túto listinu žalobca žalovanému doručil, nepochybne však podpis žalovaného na tejto listine sa nenachádza.

Z karty klienta vyplýva, že žalobca žalovanému vyplatil sumu 1.345,85 eur, pričom žalovaný žalobcovi uhradil sumu 1825,60 Eur. Poslednú splátku uhradil žalobcovi 23.11.2011.

Žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 6.3.2012 a to v lehote 15 dní od jeho doručenia. Žalovaný však tento list neprevzal, zásielka sa vrátila žalobcovi s tým, že adresát je neznámy dňa 14.3.2012.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2010 do 10.6.2010).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov.

Podľa § 4 ods. 3 pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a k/, i/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného (68,83%) a iná v akceptácii žalobcu (63,70%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú Občianskeho zákonníka totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaný musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôsledkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnenému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

Navyše v danom prípade chýbajú aj obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 už citovaného zákona č. 258/2001 Z.z. pod písm. g/. i/. Nepochybne totiž zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo neprichádza do úvahy (rozsudok Krajského súdu Žilina 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014). V zmluve chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i/ citovaného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013.

Vychádzajúc z karty klienta žalovanému boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 1345,85 Eur, takže žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len túto sumu a keďže doposiaľ mu zaplatil viac a to 1825,60 Eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. si uplatnil len žalobca a vedľajší účastník. Vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania žalobcovi neprislúcha a keďže žalovaný bol v konaní úspešný súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jeho strane. Priznaná bola náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie písomného vyjadrenia. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 51,45 Eur a k tomu bol pripočítaný aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 8,04 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.